

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123200689
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123200689.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marty Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 72 4803, zastúpeného REMEDIUM LEGAL, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., adresa na doručovanie E. XX, D., zastúpenej WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 3.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. februára 2024 č.k. 12Csp/4/2023-144, v spojení s opravným uznesením zo dňa 21.februára 2024 č.k. 12Csp/4/2023-148, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **z r u š u j e** a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 14.februára 2024 č. k. 12Csp/4/2023-144 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21. februára 2024 č.k. 12Csp/4/2023-148 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3.000,- eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 08.04.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Výrokom II. uložil žalobcovi zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % k rukám jej právneho zástupcu Webber Legal, s.r.o. v lehote 2 mesiacov po právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka, ktorým bude po právoplatnosti rozsudku vyčíslená výška náhrady trov konania. Vychádzal zo skutkového zistenia, že na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „F.“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 19.03.2018 v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku poskytol právny predchodca žalovanej úver vo výške 10.000,- eur, ktorý mala splácať v 95 mesačných splátkach po 175,03 eur do 18. dňa v mesiaci a celkovo uhradiť sumu 15.321,85 eur pri uvedenej úrokovej sadzbe 11,40 % ročne, RPMN 12,34 %. Žalobca si uplatnil nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako právny nástupca pôvodného veriteľa (banky) z titulu postúpenia pohľadávky na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok s G. H. zo dňa 13.11.2022. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu zosplatnil celý predmetný úver v rozpore s § 565 Občianskeho zákonníka, preto šlo o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že nebolo sporné, že v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti žalovanou splácať mesačné splátky riadne a včas ju právny predchodca žalobcu G. H. vyzval listom zo dňa 30.12.2019 s názvom Tretia upomienka na úhradu dlžných splátok vo výške 560,56 eur (t.j. 175,23 eur mesačná splátka = 3,2 počet splátok) okamžite pod hrozbou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predmetného úveru. Žalobca k tomuto listu predložil poštový podací hárok. Nakoľko žalovaná tieto dlžné splátky neuhradila, banka G. H. predmetný úver zosplatnila listom zo dňa 12.02.2020 k tomuto dátumu a túto skutočnosť oznámila žalovanej. Súd prvej inštancie právne posúdil, že banka listom zo dňa 30.12.2019 upozornila žalovanú po trvaní jej dlhu vo výške 560,56 eur viac ako 3 mesiace k splatnosti splátky splatnej dňa 18.10.2019 na možnosť zosplatenia celého dlhu, avšak banka svoje právo zosplatiť úver neuplatnila najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, a to do dňa

18.01.2020. Podľa súdu prvej inštancie právny predchodca žalobcu tak učinil až po tejto zákonnej lehote listom zo dňa 12.02.2020. Ďalej poukazoval, že nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, neplatné bolo aj postúpenie pohľadávky na žalobcu podľa § 39 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho žalobca nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie v tomto spore. Z tohto dôvodu žalobu ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že z dôvodu hospodárnosti konania sa ďalej nezaoberal žalobkyňou namietanými skutočnosťami. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. Vec právne posúdil podľa ust. § 39, § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, § 17 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch“).

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že jeho žalobe vyhovie, alternatívne zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, nesprávne skutkové zistenie a nesprávny procesný postup. Žalobca sa nestotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie, ktorý v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že veriteľ, resp. právny predchodca žalobcu nezrealizoval svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti splátky dňa 18.01.2020, a preto došlo k postúpeniu nesplatennej pohľadávky, že šlo o neplatný úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a že nedisponoval aktívnou vecnou legitímáciou. Dôvodil, že pri plnení v splátkach upravuje oprávnenie veriteľa požiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky § 565 Občianskeho zákonníka a v prípade spotrebiteľských sporov aj § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca namietal posúdenie súdu, v zmysle ktorého je veriteľ časovo limitovaný na využitie práva na zosplatnenie úveru, ktoré musí podľa § 565 Občianskeho zákonníka uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po doručení výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach so sp. zn. 2CoCsp/33/2023 z 11.08.2023, uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26CoCsp/48/2022 zo dňa 23.08.2023. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (podaním zo dňa 12.02.2020) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, a súčasne bol pôvodným veriteľom (právnym predchodcom žalobcu) upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možné uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti všetkých splátok jednorazovo (ako to vyžaduje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzala minimálne po dobu troch mesiacov, t. j. v danom prípade splátky splatnej dňa 18.10.2019, a teda, pre nezaplatenie ktorej mohol veriteľ v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a s úspechom sa obrátiť na súd po prvýkrát, a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a upozornením na možné uplatnenie tohto práva. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pojednáva len o písomnom upozornení veriteľa voči svojmu dlžníkovi (v prípade spotrebiteľskej zmluvy), t.j. upozornení veriteľa na uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti splátok podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré môže byť vykonané kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka, pričom k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže dôjsť najskôr po uplynutí lehoty 15 dní od predmetného upozornenia a dlžník musí byť v celkovo omeškaní viac ako 3 mesiace. Z dikcie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že spotrebiteľ musí byť upozornený na možnosť uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a zároveň musí byť v nepretržitom trojmesačnom (a dlhšom) omeškaní so splácaním splátok, pričom za splnenia týchto podmienok môže veriteľ v budúcnosti (v prípade ak spotrebiteľ naďalej neplní splátky úveru) za splnenia podmienok podľa § 565 Občianskeho zákonníka, do splatnosti ďalšej splátky úveru vyhlásiť mimoriadnu splatnosť v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak sa veriteľ rozhodne neuplatniť toto právo, opätovne mu toto právo vznikne nesplnením ďalšej splátky úveru, pričom táto skutočnosť (nesplnenie ďalšej splátky úveru) nemá na splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žiadny vplyv, a teda je bez právneho významu, že k vyhláseniu splatnosti nedošlo do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškaniu s ňou trvá, nakoľko podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a trojmesačné omeškanie spotrebiteľa sú naďalej zachované. Namietal postup súdu, ktorý si „upravil“ zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a v rozpore so zákonom upravil časovú viazanosť veriteľa na vykonanie úkonu, ktorú navyše veriteľ objektívne ani nemôže ovplyvniť vzhľadom na doručovanie (ktoré môže v niektorých prípadoch trvať aj 18 kalendárnych dní v zmysle úložnej lehoty I. J.). Výklad zákonných ustanovení tak, ako si ich vyložil súd prvej inštancie považoval za šikanózný, v praxi neuskutočniteľný a pre postupcu by v niektorých

prípadoch znamenal úplnú nemožnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca pre vylúčenie pochybností v tejto súvislosti uviedol, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie úveru, bola splátka, so zaplatením ktorej bola žalovaná v omeškaní po dobu 3 mesiacov pred uplatnením práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, teda splátka splatná dňa 18.10.2019 (právny predchodca zosplatnil úver k dňu 12.02.2020 podaním zo dňa 12.02.2020, k tomuto dňu bola žalovaná v 3-mesačnom omeškaní so splatnosťou splátky splatnej 18.10.2019 – 18.11.2019, 18.12.2019, 18.01.2020). Na základe uvedeného žalobca zastával názor, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, a zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, a zároveň bol postupom upozornený na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, teda v konaní bolo nesporne preukázané platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

3. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku II. podala žalovaná včas odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok v napadnutej časti tak, že žalobcovi uloží povinnosť zaplatiť jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Namietala, že súd prvej inštancie v napadnutom výroku nesprávne označil právneho zástupcu žalovanej a že považuje za nadbytočné a nesprávne uvádzať vo výroku, kto je aktuálny právny zástupca žalovanej. Rovnako považovala za nesprávne, aby v spore slabšej strany proti silnejšej strane bolo silnejšej strane priznané právo plniť v lehote 2 mesiacov. Podľa jej názoru išlo o rozpor s princípom ekvivalencie a princípom efektivity v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie. Poukazovala, že žalobca o aplikáciu § 121 ods. 3 C.s.p. ani nežiadal. Nemohla predpokladať, že súd prvej inštancie aplikuje v danom prípade § 232 ods. 3 C.s.p. aj bez žiadosti žalobcu. Preto predložila účtovnú závierku žalobcu k 28.02.2023, v zmysle ktorej bol výsledok hospodárenia žalobcu za účtovné obdobie 03/2022 – 02/2023 po zdanení 7.147.301,- eur. Dospela k záveru, že vzhľadom na predmet konania (3.000,- eur) a na vyššie uvedené je nedôvodné, aby bolo žalobcovi umožnené hradiť trovy konania v lehote 2 mesiacov.

4. Žalobca sa vyjadril k podanému odvolaniu žalovanej. Zotrval na podanom odvolaní a na predchádzajúcich vyjadreniach.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušiť z týchto dôvodov:

6. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby založil na tom závere, že právny predchodca žalobcu v rozpore s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, v dôsledku čoho bolo neplatné aj postúpenie pohľadávky na žalobcu podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca tak nemá právo, nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby.

7. Záver o nesprávnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru súd prvej inštancie odôvodnil v ods.13 odôvodnenia napadnutého rozsudku tým, že právo na predčasné zosplatnenie celého dlhu môže banka vyhlásiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď na túto možnosť dlžníka upozornila, avšak najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, no podľa súdu v prejednávanej veci banka svoje právo zosplatniť úver neuplatnila najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, t.j. do dňa 18.01.2020 podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Banka tak učinila až po tejto zákonnej lehote listom zo dňa 12.02.2020.

8. Odvolací súd s uvedeným záverom súdu prvej inštancie nesúhlasí.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Odvolací súd uvádza, že v spotrebiteľských záväzkových vzťahoch, v ktorých ide o plnenie, ktoré sa má vykonať v splátkach (typický úver), Občiansky zákonník v § 53 ods. 9 stanovuje právo dodávateľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky za podmienok, že ide o plnenie v splátkach, a že takáto možnosť veriteľa bola dohodnutá alebo určená rozhodnutím. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dopĺňa podmienky možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, a to o podmienku, že omeškanie dlžníka musí trvať viac ako tri mesiace a súčasne musí byť dlžník veriteľom upozornený na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka výslovne odkazuje na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a dopĺňa jeho podmienky predčasného zosplatnenia, no nijakým spôsobom nevyklučuje aplikáciu ustanovenia druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. že veriteľ môže použiť právo predčasného zosplatnenia najneskôr do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej. Pokiaľ nejde o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, je situácia jednoduchšia v tom, že pokiaľ dlžník nesplní splátku, veriteľ môže využiť svoje právo a žiadať úhradu celej svojej pohľadávky do dňa splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak však ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, musí byť splnená aj podmienka uplynutia troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V prípade, ak sú splnené podmienky na predčasné zosplatnenie pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľskej zmluvy, tak podľa § 565 prvej vety Občianskeho zákonníka, ako aj podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, musí veriteľ dodržať aj ustanovenie druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka a svoje právo uplatniť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, ktorá však v nadväznosti na podmienky § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bude nasledovať po uplynutí troch mesiacov od omeškania splátky, pre ktorú má veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť. Pokiaľ uplynuli tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou, tak bezprostredne po tom, ako uplynuli, môže veriteľ až do najbližšie nasledujúcej splátky vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Ak tak v tomto čase neurobí, nemôže pre tú splátku vyhlásiť úver za predčasne splatný.

12. Rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR (porov. uznesenie najvyššieho súdu z 29. novembra 2022, sp. zn. 7Cdo/268/2020, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2023 ako R 29/2023) sa už ustálila v závere, že pre spotrebiteľské vzťahy – akým je aj posudzovaný vzťah medzi sporovými stranami – platí, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Najvyšší súd SR (uznesenia sp. zn. 4Cdo/250/2021 zo dňa 28.03.2023, 4Cdo/23/2022 zo dňa 26.01.2023, 9Cdo/98/2022 zo dňa 25.04.2023, 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022) konštatoval, že v prípade čiastkového plnenia veriteľ nemôže žiadať dlžníka o splnenie jednorazové; to však neplatí pre situáciu uvedenú v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka, v ktorej dlžník včas a riadne nesplnil niektorú zo splátok, ak to bolo dohodnuté alebo určené v rozhodnutí - tu je veriteľ oprávnený žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky, s ktorou sa dlžník ocitol v omeškaní, pričom toto oprávnenie môže veriteľ uplatniť iba do splatnosti najbližšej budúcej splátky. V takomto prípade dlžník stráca výhodu čiastkového plnenia. Omeškaním splatnosti jednej splátky si tak dlžník privodí splatnosť aj všetkých budúcich splátok. Z hľadiska vzťahu medzi „trojmesačnou dobou“ a „lehotou nie kratšou ako 15 dní“, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka.

13. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že banka neuplatnila svoje právo zosplatiť úver najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, za ktorý dátum považoval 18.01.2020. Tento dátum udáva súd prvej inštancie bez bližšieho vysvetlenia, prečo za najbližšiu nasledujúcu splátku po omeškanej splátke splatnej 18.10.2019 považuje práve splátku splatnú 18.01.2020 (najmä vo svetle skutočnosti, že plnenie dlhu bolo určené mesačnými splátkami a že tri mesiace omeškania splátky z 18.10.2019 uplynuli práve 18.01.2020). Odvolací súd sa preto stotožnil s námietkou žalobcu, že v rozsudku absentujú myšlienkové pochody a úvahy súdu pri výklade zákonných ustanovení, ktoré sťažujú preskúmanie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie.

14. Zároveň odvolací súd súhlasí s názorom odvolateľa, že pri takomto výklade by nemal možnosť vyhlásiť splatnosť úveru vôbec, je v praxi neuskutočniteľný. Poukazuje správne na právne závery uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26CoCsp/48/2022, podľa ktorého, ak totiž pri úvere splácanom mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatnými ďalšie splátky. Ak by malo platiť doslovne obmedzenie § 565 druhej vety, veriteľ by z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo na zosplatenie podľa § 565. To je však v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže, avšak len za tam uvedených podmienok. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka stanovuje pre platné vyhlásenie predčasnej splatnosti dve podmienky, a to uplynutie času tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú veriteľ vyhlási predčasnú splatnosť a existenciu výzvy – upozornenia veriteľa na možnosť uplatnenia práva vyhlásiť predčasnú splatnosť, ktorá musí predchádzať samotnému vyhláseniu predčasnej splatnosti o minimálne 15 dní. Predčasnú splatnosť teda možno vyhlásiť pre splátku, s ktorou je dlžník v omeškani minimálne 3 mesiace a zároveň bol dlžník na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti upozornený aspoň 15 dní pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti. Podľa § 565 vety druhej Občianskeho zákonníka veriteľ môže toto právo uplatniť len do splatnosti ďalšej splátky. Ak ho nevyužije, možnosť uplatniť toto právo zaniká vo vzťahu k predošlej splátke, ale zároveň znova vzniká vo vzťahu k novej omeškanej splátke a trvá zasa až do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka potom viaže možnosť vykonať právo podľa § 565 na trojmesačné omeškanie s jednou splátkou. V súvislosti s § 53 ods. 9 potom treba druhú vetu § 565 interpretovať tak, že možnosť vykonať toto právo vzniká uplynutím trojmesačného omeškania s niektorou splátkou a trvá do okamihu, kedy by uplynulo trojmesačné omeškanie s ďalšou splátkou, teda kedy by vznikla veriteľovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nová (ďalšia) možnosť toto právo uplatniť. Tento právny názor je v súlade aj s vyššie uvedenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (bod 12. tohto uznesenia).

15. Ako už bolo uvedené, právny predchodca žalobcu (G. K.) listom označeným ako Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 30.12.2019 upozornil žalovanú po trvaní jej dlhu vo výške 560,56 eur na možnosť zosplatenia celého dlhu. Dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatenie úveru, bola splátka, so zaplatením ktorej bola žalovaná v omeškani po dobu 3 mesiacov pred uplatnením práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, teda splátka splatná dňa 18.10.2019. Od nasledujúceho dňa 19.10.2019 bola žalovaná s touto splátkou v omeškani, a pre túto splátku mohol právny predchodca žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru až po troch mesiacoch, t.j. od 19.01.2020 (teda 3 mesiace od splatnosti splátky splatnej dňa 18.10.2019 uplynuli dňa 18.01.2020), avšak zároveň do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do splátky splatnej dňa 18.02.2020. Právny predchodca žalobcu úver zosplatiť v intenciách zákona, keďže tak učinil dňa 12.02.2020.

16. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd konštatuje, že zo strany právneho predchodcu žalobcu boli dodržané podmienky vyhlásenia predčasnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje, že, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Od výzvy právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie omeškaného dlhu (30.12.2019) po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (12.02.2020) uplynulo nepochybne viac ako 15 dní.

17. Je teda zrejmé, že dôvody, ktoré viedli súd prvej inštancie k prijatiu rozhodnutia o zamietnutí žaloby v ods. 13 odôvodnenia, nezodpovedajú vyššie uvedeným zisteniam odvolacieho súdu a preto je zamietavý rozsudok právne nesprávny a súčasne jeho závery riadne nepreskúmateľné.

18. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zamietavý rozsudok súdu prvej inštancie aj v závislom výroku o náhrade trov konania, ktorý bol napadnutý odvolaním žalovanej, a podľa § 391 ods. 1 C.s.p.mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

19. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie zopakovať dokazovanie a vykonať následné nové právne posúdenie veci so zohľadnením záverov odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.), a opätovne posúdiť nárok žalobcu uplatnený žalobou a rozhodnúť o trovách konania. Prihliadne pritom na argumentáciu oboch procesných strán v konaní (vrátane odvolaní) a nimi produkované dôkazy.

20. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).